

Publicerad 2008-01-31 12:15 av Larz Gustafsson

Sista sommardagen 1999

HOS DIG

får jag gråta ut hos dig?
du är just en sådan tjej
en som kan stå ut med mig
trots att det är slut med mig
får jag lägga huvudet
i ditt knä på pojkars sätt
och bli tröstad, smekt så ömt
tills jag helats
tills jag glömt?

hjälp mig tro på sanningen
hjälp mig våga tro på den
nöddrop från en nödställd man
en som vill men aldrig kan
hoppas jag kan charma dig
så du vill förbarma dig
ser i dina ögons glans
att jag kanske har en chans

sökande och finnande
allmänt välbefinnande
vara själavinnande
att bevaras brinnande
min balansgång blir så svår
kampen hårdnar år från år
mitt behov av kvinnlig tröst
värm mig genom denna höst!

världen är så strikt och stram
då behöver jag din kram
kom, håll om mig nu i kväll
så att jag blir mjuk och snäll
kriget rasar utanför
här finns ingenting som stör
säg mig att det visst finns hopp
kläd sen orden i din kropp

LARZ GUSTAFSSON 990831

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Larz Gustafsson med Poeter.se id #20037 innehar upphovsrätten